

מ"ת (ראשון לציון) 1840-01-18 - מדינת ישראל נ' תומר ברנורנג'

מ"ת (ראשון-לציון) 1840-01-18 - מדינת ישראל נ' תומר ברנורנג' שלום ראשון-לציון

מ"ת (ראשון-לציון) 1840-01-18

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד יוסף בן יהונתן וקרן דסקין דגן

נגד

תומר ברנורנג'

ע"י ב"כ עו"ד שרון נהרי

בית משפט השלום בראשון-לציון

[07.01.2018]

כבוד השופט גיא אבנון

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות נהיגה פוחזת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 275א לחוק העונשין; נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה). בצד כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, ודין בבקשה התקיים ביום 3.1.18. כתב האישום

1. בפתח כתב האישום חלק כללי, בו מתוארת חקירה משטרתית במסגרתה הוצאו צווי מעצר כנגד מספר חשודים לרבות אחד בשם דרור אלפרון (להלן בהתאמה: החשודים, דרור). הדבר לא מצוין בכתב האישום, אך אין מחלוקת על כך שהמשיב לא נכלל בגדרי החשודים ולא התבקש בעניינו צו מעצר. נטען כי ביום 10.12.17 הגיעו שוטרים לביתו של דרור במטרה לעצרו, אך הוא לא שהה בביתו ולכן לא נעצר. החל ממועד זה התחמק דרור מהמשטרה בדרכים שונות, לרבות החלפת כתובות ומכשירי טלפון, תוך שנעזר במספר אנשים לשם כך. נטען כי משעות הבוקר של יום 10.12.17 החל המשיב בהתכתבויות עם גורמים שונים בסביבתו של דרור בנוגע למעצרים, תוך שהתעניין באנשים שנעצרו ובהעדרו של דרור. נטען כי בתאריכים הרלוונטיים לכתב האישום החזיק המשיב שני מכשירי טלפון, מסוג אייפון ומסוג נוקיה (להלן בהתאמה: האייפון, הנוקיה).

2. בפרק העובדות נטען כי במועד לא ידוע נוצר קשר בין מקורביו של דרור לבין המשיב, על מנת שהמשיב יאסוף את דרור מדירה בה הסתתר באור עקיבא ויעבירו לטבריה. ביום 13.12.17 הגיע המשיב לאור עקיבא כשהוא נוהג ברכב מסוג אלפא רומיאו (להלן: האלפא) ולצידו ישב עומר אלפרון. בשעה 11:18 שלח המשיב מסרון מהנוקיה לאחת בשם זוהר אמסלם, (נטען כי היא בת זוגו של דודו אמסלם, ולגביו נטען כי הוא מקורב לדרור), והודיע "אני אצלו".

3. בשעה 13:00 לערך אספו המשיב (נהג באלפא) ועומר את דרור מדירה בה הסתתר באור עקיבא, והחלו בנסיעה לכיוון כביש 4 צפון, שם התחברו לכביש 70 צפונה לכיוון יוקנעם. מספר ניידות משטרה סמויות החלו בנסיעה בכיוון הנסיעה של האלפא, תוך שנערכו לביצוע מעצר של יושבי הרכב. בסמוך לשעה 13:30 הבחין כוח משטרה בהאטה משמעותית בתנועה, ומפקד הכוח החליט על ביצוע המעצר. ניידת משטרה בה נהג דוד רשתי (להלן: דוד) ועמו גלעד יעקב ופליקס גמר, הגיעה על השול הימני למקום בו עמדה האלפא בתוך הנתיב הימני, חלפה על פני האלפא וביצעה פנייה בזווית לתוך נתיב האלפא לצורך ביצוע חסימה. במקביל יצאו שוטרים כשהם צועקים "עצור משטרה" והתקדמו לעבר האלפא במטרה לבצע מעצר. השוטרים לא חבשו סימני זיהוי, אך נשאו על גופם אקדח, אזיקים וטייזר. השוטר דוד אף נשא בידו פטיש לניפוף שמשות למקרה שייאלץ לפרוץ לאלפא.
4. המשיב שהבחין בכוח השיטור, החל בנסיעה פראית כשהוא חולף בצורה מסוכנת על פני דוד, והמשיך לנסוע בצורה מסוכנת בין כלי הרכב שעמדו בעומס התנועה, השתלב לשול הימני והחל בנסיעה מהירה צפונה. באותה עת סייע מתנדב ממשטרת התנועה, רוני גליק (להלן: רוני) לאזרחית אלירז כץ (להלן: אלירז) שמכוניתה עמדה בשול הימני לכיוון צפון. רוני העמיד ניידת משטרה מסומנת (להלן: הניידת המסומנת) באופן שיגן על אלירז ומכוניתה, והסיט את התנועה אל הנתיב השמאלי. רוני הבחין באלפא נוסעת במהירות על השול הימני לכיוונו, סימן למשיב לעצור ללא הועיל, תוך שהמשיב התקדם במהירות לכיוונו עד שנאלץ לקפוץ הצידה כדי לא להיפגע, כשרק בסמוך לניידת המסומנת ביצע המשיב סטייה מן השול הימני אל תוך הנתיב הימני בין המכוניות הנוסעות.
5. באותה עת החלו יתר ניידות כוח המעצר וכן אופנועי משטרה לדלוך אחר האלפא בכוונה לעוצרה. המשיב המשיך בנסיעתו הפרועה, שב אל תוך השול הימני ונסע במהירות עד שנעצר בשל עבדות בכביש שחסמו את המעבר. עם עצירת האלפא יצא דרור מן הרכב ונמלט בריצה עד שנעצר בידי מספר שוטרים שרדפו אחריו. המשיב ועומר נעצרו בתוך האלפא כשהם מתנגדים לביצוע המעצר.
- נטען כי המשיב נהג באלפא כשהוא פסול לנהיגה על פי גזר דין של בית המשפט לתעבורה בירושלים מיום 19.6.17 (תת"ע 10519-05-17, להלן: פסק הדין בבית המשפט לתעבורה), וכי ביום 19.10.17 נמסרה לו הודעת הפסילה על ידי השוטרת מאירה שוסטר (להלן: מאירה).
- טענות הצדדים
6. ב"כ המבקשת הפנו לפלטי שיחות ומסרונים ממכשירי האיפון והנוקיה, המבססים לשיטתם ידיעה של המשיב על כך שדרור חב מעצר, וכי הכשלת השוטר מיוחסת להברחת דרור ממעצר (פרו' עמ' 8 שו' 21 - עמ' 9 שו' 15).
- באשר לנהיגה הפזיזה תוך הימלטות מניידות הפנו לדו"חות השוטרים שדלקו אחר המשיב, לדו"ח המתנדב רוני ולהודעתה של אלירז. כן הפנו לדו"חות השוטרים באשר להתנהגותו של המשיב בזמן המעצר. באשר לנהיגה בזמן פסילה הפנו לפסק הדין בבית המשפט לתעבורה, להודעת תשלום קנס שנמסרה למשיב ביום 19.10.17 על ידי השוטרת מאירה, ולמזכר מאותו המועד מאת מאירה, לפיו הודיעה למשיב שהוא פסול נהיגה.
7. ב"כ המשיב טען לחולשה ראיתית באשר לכל האישומים, בעיקר בנוגע לרכיב המחשבה הפלילית, כשבמקביל הסכים לחלק ניכר מהפרק העובדתי. הוא כפר בטענה כי המשיב ידע שדרור חב מעצר, תוך שאישר כי המשיב ידע על מעצרו של אחרים. אישר כי מכשיר האיפון שייך למשיב (רשום על שמו), וכפר בטענה שהנוקיה שייך לו. מדובר במכשיר משולם מראש (prepaid) ואין, לטענתו, ראיות הקושרות אותו למשיב.

הוא אישר כי המשיב אסף את דרור לבקשתו מאור עקיבא, ואת מסלול הנסיעה כמפורט בכתב האישום. הוא אישר כי המשיב נהג באופן פרוע ונמלט מהשוטרים, אלא שעשה זאת, לטענתו, רק לאחר שיצאו מהניידת אנשים שהתכוונו לפגוע בו, וכי כלל לא ידע שמדובר בשוטרים. הפנה לכך שמדובר בניידות סמויות, וכי השוטרים לא היו מזוהים ככאלה. הפנה לחקירותיו של המשיב שפחד מפגיעה, וכן טען כי מרשו הוזנה במשטרה עובר לאירוע "שרוצים לחסל אותו" (פרו' עמ' 5 שו' 30-31). ייאמר כבר עתה כי ב"כ המבקשת אישרו טענה זו (פרו' עמ' 6 שו' 3-4). ב"כ המשיב הפנה להודעות עדי ראיה התומכים, לשיטתו, בטענה שהניידות לא היו מזוהות, וכי לא ניתן היה לדעת שמדובר בשוטרים. באשר למתנדב רוני, טען כי אין אינדיקציה שהמשיב ראה אותו.

בנוגע לנהיגה בפסילה, טען כי המשיב לא ידע שהוא מצוי בפסילה. הפנה להודעת תשלום קנס מאת מאירה, ולכך שלא מוזכר שם דבר וחצי דבר לגבי פסילה. הפנה לכך שהותר לו להמשיך לנהוג לאחר קבלת הדו"ח. הפנה להודעת קנס נוספת שקיבל המשיב ביום 29.11.17, וגם שם לא נאמר לו דבר לגבי פסילה. באשר למזכר מאת מאירה, טען לחולשה ראייתית לגביו, הן נוכח העובדה שהודעת הקנס לא הזכירה את עניין הפסילה, הן נוכח מסמך ממנו עולה כי ההודעה הוזנה למסוף המשטרה רק ביום 22.10.17, שלושה ימים לאחר המועד בו לכאורה נמסר על כך למשיב. ב"כ המבקשת טענו בעניין זה, כי מאירה סברה, כנראה, שיהא זה מידתי לאפשר למשיב להמשיך בנסיעה מבלי להחרים את הרכב, תוך שיוכל להפקיד את הרישיון במועד קרוב. עוד טענו כי אין נוהל המחייב תפיסת הרכב או הרישיון כשמעוכב אדם הנוהג בפסילה. בתגובה הפנה ב"כ המשיב (במסמך שהוגש לאחר הדיון) למסמך הנחזה להיות הנחיית מדור תעבורה במשטרת ישראל בכל הנוגע לטיפול בנהג פסול/ללא רישיון נהיגה, ממנו עולה כי יש לעכב את הנהג ליחידת משטרה שם יחקר, ייבדק עברו ויישקל מעצרו על ידי קצין החקירות. בנוסף, ב"כ המשיב טען כי המשיב הותקף על ידי שוטרים שהפילו אותו לכביש ופצעו אותו, למרות שהיה אזוק בידיו ולא התנגד למעצר, תוך שהפנה לדו"ח פעולה מאת ערן פרבר (להלן: ערן). כן טען, כי מלכתחילה התנהלות המשטרה נחזית בלתי סבירה, שעה שיכלו לעצור את האלפא בתוך אור עקיבא, הואיל ומהדו"חות מתברר כי העוקבים ראו את דרור בזמן שנכנס לתוכה והחל בנסיעה.

דיון

האם המשיב ידע שדרור חב מעצר

8. עיינתי בתיק החקירה כולו, מכריכה לכריכה, ולא מצאתי בסיס לכאורי מספק לטענה כי המשיב ידע שדרור חב מעצר. ראשית, העובדה שדרור היה דרוש למעצר לא פורסמה, ולכאורה היתה חסויה עד לאחר מעצרו של דרור (בצוותא עם עומר אלפרון והמשיב). אכן, הוצא צו מעצר כנגד דרור בהיעדרו, והוא אמור היה להיעצר עם חשודים אחרים ביום 10.12.17, אך גם לאחר מעצרו של האחרים לא נעשה פרסום רשמי על כך שדרור דרוש למעצר. המשיב אישר כי ידע על מעצרו של אלעד אלפרון ואחרים, ואף התעדכן באשר למשך המעצר (חקירה מיום 21.12.17 שו' 26-27), ובכל חקירותיו כמו גם בתשאול מיום 13.12.17 הכחיש כי ידע שדרור חב מעצר.

המבקשת תולה יהבה בתוכן שני מכשירי הטלפון שנתפסו ברכב. באשר לאיפיון, אין מחלוקת על כך ששייך למשיב. באשר לנוקיה, לטענת המבקשת, תפיסתו במרווח בין מושב הנהג למושב הנוסע ברכב האלפא, היא שקושרת אותו למשיב. דא עקא, ברכב האלפא נסעו גם דרור אלפרון ואחיו עומר (שנעצרו עם המשיב), ומכאן, מכשיר הנוקיה יכול להיות שייך גם לאחד משניהם. המבקשת הפנתה לתוכן מכשיר הנוקיה (מיצוי מידע מפרט 80339070), ממנו עולה כי ביום 13.12.17 בשעה 11:18 נשלח מסרון "אני אצלו" לאחת בשם זוהר אמסלם. בדיקת תוכן מכשיר האיפיון (מיצוי מידע מפרט 80339066) העלה שיחות ומסרונים של המשיב עם מספר גורמים לרבות אותה זוהר אמסלם, עם מכשיר הרשום על שם בן זוגה דוד אמסלם, עם אהובה ועומר אלפרון ועם גורמים נוספים. עוד עולה כי המשיב התכתב באשר למעצרו של החשודים האחרים ביום 10.12.17. כך נמצא אצלו מסרון "ד הבנתי לא נמצא בכלל" ומסרונים נוספים, והתברר שהוא אף גלש באתרי אינטרנט שפרסמו כתבות בעניין מעצרו של אלעד אלפרון. באשר לאותו "ד", בהחלט ייתכן שדובר על דרור אלפרון, כשבפועל אנו יודעים כי דרור היה דרוש למשטרת ישראל. מאידך, זו אינדיקציה העולה כדי חשד סביר בלבד, וכוחה עשוי היה להיות רלוונטי בשלב המעצר לצרכי חקירה. אותו "ד" יכול להיות גם גורמים נוספים, למשל, אחד בשם "דוד אמסלם" שהמשיב התכתב לכאורה עם מכשירים הרשומים על שמו ועל שם בת זוגו. ההודעה ממכשיר הנוקיה "אני אצלו", ככל שהיא מתייחסת לדרור, יכולה היתה להישלח מאלעד אלפרון או מהמשיב, באופן שאיננו מאפשר לדעת למי משניהם שייך הנוקיה. בנוסף, גם אילו קבעתי פוזיטיבית קיומן של ראיות הקושרות לכאורה את המשיב למכשיר הנוקיה (ואינני קובע זאת), ההודעה הנ"ל מתיישבת דווקא עם דבריו של המשיב בחקירותיו, לפיהם הגיע לאסוף את דרור אלפרון לבקשתו. הדבר לא מתקשר בהכרח עם המסרון באשר לאותו "ד" עלום.

9. מכאן, חומר הראיות לכאורה איננו בעוצמה הקושרת את המשיב לידיעה כי דרור חב מעצר. נתון זה משליך במישרין על החלק הכללי בכתב האישום כמו גם על האמור בסעיפים 1 ו-3 לפרק העובדות. אדגיש, בהחלט ייתכן (ואולי אף סביר להניח) שהמשיב ידע כי דרור חב מעצר, אך עסקין בהליך פלילי, ובשלב זה של בדיקת ראיות לכאורה על המבקשת לשכנע את בית המשפט כי תוכל בסוף ההליך, לאחר ליבון הראיות, להוכיח טענה זו. חומר הראיות בתיק מביא אותי למסקנה כי ניצבת בפני המבקשת משוכה גבוהה ביותר המקימה חולשה ראייתית משמעותית באשר לאפשרות להוכיח טענה זו. פועל יוצא של קביעה זו הינו, לכאורה, קושי משמעותי של האפשרות להרשיע את המשיב בתום ההליך בעבירה של הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות, ככל שהדבר נוגע לניסיון הברחה של דרור בהיותו חב מעצר (ראו טענת ב"כ המבקשת בפרוטוקול עמ' 8 ש' 21 - עמ' 9 ש' 15), הואיל ועבירה זו מחייבת ידיעה של המשיב.

אופן הנהיגה של המשיב

10. דו"חות הפעולה של השוטרים (דני ברבירו, שם שריקי, ערן פרבר, אלישע לוי, דור זיני, דוד רשתי, פליקס גמר, משה לביא) ושל המתנדב רוני גליק מבססים לכאורה את העובדות המפורטות בסעיפים 5 - 16 לכתב האישום, וב"כ המשיב איננו חולק על כך. בצד זאת, מצאתי כי הדו"חות של חלק מהשוטרים בשילוב עם הודעות עדי ראיה אובייקטיביים (אלירז כץ, רותי ויגלר, יוסף מנדלברג), כמו גם טענת המשיב כי היה מאוים והאופן בו התנהלו חלק מהשוטרים, מקימים חולשה ראייתית מסוימת לאפשרות הוכחת עבירת נהיגה פוחזת של רכב.

11. דו"ח מאת דוד רשתי מיום 13.12.17 שעה 17:44 מתאר את הליך המעצר של רכב האלפא מראשיתו, בטרם החלה נסיעתו הפראית: "כאשר חלפנו את צומת אליקים לכיוון צפון הבחנתי כי בהמשך משתרך פקק תנועה ארוך בכביש 70 לכיוון יוקנעם, ואז אני שנהגתי ברכב המשטרתי הנ"ל הצלחתי לבצע עקיפה דרך השול הימני ולחסום את רכב האלפא. בכדי לא לסכל את המעצר על הרכב הנ"ל ולמנוע בריחה, לא הפעלתי את אמצעי הזיהוי המותקנים ברכב (הדגשה הוספה - ג.א.). בשניה הזאת יצאנו כל השוטרים שהיו איתי ברכב המשטרתי הנ"ל ורצנו לכיוון האלפא במטרה לבצע מעצר על יושבי הרכב. לציין כי לא הספקתי לחבוש כובע זיהוי לראשי, אבל ניכר היה שהנשק האישי שלי בלט ביחד עם האזיקים המשטרתיים והמחסנית הנוספת בצורה ברורה, מה גם שעל ירכי הימנית היה נשק מסוג טייזר צהוב המזוהה עם יחידות המשטרה השונות (הדגשה הוספה - ג.א.). באותו רקע צעקתי לעבר נהג רכב האלפא "עצור משטרה עצור משטרה" ובשניה הזאת כאשר הנהג מבחין בי, לוחץ על דוושת התאוצה ברכבו, עוקף ומזגזג בכדי לברוח ממני תוך כדי שהוא מסכן אותי ואת הנהגים האחרים בנתיב התעבורה. מיד קפצתי הצידה בכדי לא להיפגע מרכב האלפא המשתולל אשר נע לכיוון צפון. אציין עוד כי כאשר יצאתי מהרכב המשטרתי אחזתי בידי פטיש לצורך ניפוץ חלונות הרכב במקרה הצורך, וכאשר רציתי לנפץ את שמשת הרכב בצד הקרוב אלי, כתוצאה מהנהיגה הפרועה פגעתי עם הפטיש בשמשת הרכב האחורית והיא התנפצה. בהמשך הבחנתי שהרכב ממשיך בנסיעה מהירה ומסוכנת מיד קפצתי למושב הנהג ברכב ודלקתי במהירות אחרי האלפא. בהמשך הבחנתי בשוטר תנועה לבוש מדי משטרה עם חליפה זוהרת (המתנדב רוני גליק - ג.א.) לצד רכב משטרתי עם כחולים מהבהבים קופץ הצידה לשול הכביש לאחר שסימן לאלפא לעצור בכדי לא להיפגע מרכב האלפא המשתולל אשר שעט לעברו. בהמשך הבחנתי שצומת יוקנעם חסום ואז נהג הרכב שלא היה לו לאן להמשיך נעצר בין הרכבים האזרחיים שהיו בנתיב התעבורה ואשר זזו הצידה בכדי לא להפגע מרכב האלפא".

מדו"ח הפעולה אנו למדים מספר נתונים: א. מכונית המשטרה של דוד רשתי חסמה את האלפא כשהיא איננה מזוהה כרכב משטרתי; ב. השוטרים לא כרזו ליושבי רכב האלפא; ג. השוטרים יצאו מהרכב כשאינם לבושים במדים המזהים אותם כשוטרים, ואף לא חבשו כובעי משטרה; ד. דוד רשתי יצא עם נשק אישי בולט, מחסנית, אזיקים וטייזר וצעק לנהג האלפא לעצור; ה. נהג האלפא החל לברוח בנהיגה מסוכנת כשהבחין בדוד רשתי; ו. דוד רשתי ניפץ באמצעות פטיש את השמשה האחורית של האלפא; ז. האלפא נהגה לעברו של המתנדב רוני גליק, אשר נאלץ לקפוץ הצידה כדי לא להיפגע; ח. האלפא נעצרה בהמשך כתוצאה מכך שהכביש היה חסום.

12. מדו"חות של ערן פרבר, שם שריקי ומשה לביא שהיו ביחד ברכב משטרתי, עולה כי היו במרחק של שלושה כלי רכב מאחורי האלפא, וכי הפעילו את אמצעי הזיהוי ברכב לצורך המרדף. ערן פרבר ציין כי "שמתי על הרכב מהבהב כחול וכן הפעלתי את מכשיר הכריזה", אך בשום מקום לא מצוין כי כרזו לרכב האלפא לעצור.

13. המתנדב רוני גליק כתב ביום 13.12.17 דו"ח פעולה, ומסר הודעה ביום 21.12.17. הוא תיאר כיצד הגיע למקום על מנת לסייע לנהגת, העמיד את הניידת המזוהה בה נהג באופן שחסם חלק מנתיב הנסיעה, ונקלע באופן בלתי מתוכנן לנתיב המרדף אחר האלפא. ציין כי הבחין ברכב האלפא נוהג בפראות ובמהירות על השול הימני, סימן לו בידיו לעצור, אך הנהג (המשיב) לא נשמע להוראותיו והמשיך להתקדם לעברו באופן שסיכן את חייו, עד שנאלץ לקפוץ הצידה על מנת לא להיפגע. לדבריו, היה בקשר עין רציף עם נהג האלפא והתבונן בעיניו, באופן שאיננו מאפשר סיטואציה בה נהג האלפא לא הבחין בו. עוד מסר, שתוך כדי האירוע נשמעו קולות סירנה וכלי רכב משטרתיים סמויים וגלויים כולל שני רוכבי אופנוע שדלקו אחר האלפא. לדבריו, הבין מיד שמדובר במרדף משטרתי. חיזוק לטענה כי המשיב זיהה אותו בשעה שסימן לו לעצור, ניתן ללמוד מדברי המשיב בפניו: "אני רוצה לציין כי בסיום האירוע כאשר הגעתי אל מקום ההתכנסות, אמרתי אל הנהג שהיה מחוץ לרכב אזוק לאחר שזיהיתי אותו "אתה דפוק, אתה לא נורמלי, כמעט ודרסת אותי", והוא ענה לי די באדישות "מה אני יעשה (כך במקור - ג.א.), רדפו אחרי, ונלחצתי". מדבריו של רוני גליק אנו למדים כדלקמן: א. הוא נכח בכביש בגין אירוע אחר; ב. הוא חסם חלק מנתיב הנסיעה בניידת מזוהה; ג. הוא זיהה כלי רכב משטרתיים סמויים וגלויים ושמע קולות סירנה; ד. הוא עמד במדי שוטר באמצע נתיב הנסיעה וסימן למשיב לעצור; ה. המשיב ראה אותו מסמן לו, ולמרות זאת המשיך בנסיעה בכיוונו באופן שסיכן את חייו עד שנאלץ לקפוץ הצידה; ו. המשיב לכאורה אישר בדבריו כי ראה אותו.

14. רוני גליק הגיע למקום על מנת לסייע לאזרחית רויטל כץ, שמכוניתה נעצרה בכביש בשל תקלה. היא תיארה את אופן הנהיגה המסוכן של המשיב כלפי רוני באופן התואם את הודעותיו של רוני. לטענתה, שתי מכוניות ושני אופנועים שדלקו אחר רכב בצבע לבן לא היו מזוהים כמשטריים, אך היא שמעה סירנה. יוסף מנדלברג נהג ברכב שנפגע על ידי אופנוע משטרי שהיה מעורב במרדף. בזמן הפגיעה הוא לא זיהה שמדובר בשוטרים (שני רוכבים על האופנוע). לטענתו, בשום שלב לא ראה ניידות משטרה ולא שמע סירנות. רותי ויגלר נסעה עם יוסף מנדלברג במכונית. לטענתה, לא היו על רוכבי האופנוע סממנים משטריים כלשהם, ואף היא לא שמעה סירנות, כריזה ולא ראתה אורות מהבהבים.
15. העובדה שהאזרחים לא ראו אורות מהבהבים ושניים מהם לא שמעו סירנה, איננה מפחיתה כשלעצמה מעוצמת הראיות לכאורה, בפרט נוכח הודעתו של המתנדב רוני, לכאורה גורם אובייקטיבי שאיננו קשור למרדף, אשר זיהה ניידות גלויות וסמויות ואף שמע סירנה. די בכך בעת הנוכחית כדי לקבוע שאין חולשה ראייתית בנוגע לכך שהמשיב אמור היה להבחין שניידות משטרה דולקות אחריו ולהבין שעליו לעצור. גם האופן שבו דהר המשיב לכיוונו של רוני וסיכן את חייו איננו מקים קושי ראייתי.
- קיים בכל זאת קושי ראייתי מסוים, הנובע מהאופן בו החל המרדף, כששוטרים לא מזוהים רצו לכיוון מכוניתו של המשיב, אחד מהם לפחות חמוש באופן גלוי. המשיב בחקירותיו טען כי "אני לא שמעתי כריזה, לא ראיתי כחולים ולא מדים. אני הגעתי לפקק ואז החלון האחורי שלי נשבר. אני התחלתי בבריחה לכיוון השול הימני וזאת לאחר שאני ראיתי אדם מזוקן חמוש ללא כל סממן משטרי. מלבדו ראיתי עוד שניים אבל לא זיהיתי סממן משטרי. רק לאחר שהבחנתי בהם אני התחלתי בבריחה מהם וזאת היות וחששתי לפגיעה בי" (חקירה מיום 18.12.17 ש' 59-62). העובדה שהמשיב היה מאוים עובר לאירוע איננה שנויה במחלוקת, וב"כ המבקשת אישרו זאת במהלך הדיון (פרו' עמ' 5 ש' 30 - עמ' 6 ש' 4).
16. מסקנה: קיימות ראיות לכאורה להוכחת עבירה של נהיגה פזיזה ורשלנית, אם כי קיים קושי ראייתי מסוים הנובע מהאופן בו החלה הנהיגה. מאידך, באשר לאופן הנהיגה של המשיב בהמשך הנסיעה, מצאתי כי התשתית הראייתית מבססת את המיוחס לו, לרבות נסיעתו המסוכנת כלפי המתנדב רוני, וזאת ללא חולשות או פירוכות נהיגה בפסילה.
17. אין מחלוקת על כך שהמשיב נשפט בהיעדרו ונדון לפסילת רישיון הנהיגה, וזאת החל מיום 15.8.17 (פסק הדין בבית המשפט לתעבורה). המחלוקת נוגעת לשאלה האם נמסר לו כי הוא נתון בפסילה. לעניין זה הופנית על ידי ב"כ המבקשת למזכר מיום 19.10.17 מאת מאירה שוסטר, ממנו עולה כי באותו יום עצרה את המשיב במחסום באור עקיבא, מצאה שהוא פסול נהיגה והודיעה לו שאסור לו לנהוג. בכך יש להקים תשתית ראייתית לכאורית לעבירה של נהיגה בפסילה ביודעין (ידיעה היא חלק ממרכיבי העבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה).
- מאידך, אין חולק על כך שמאירה לא תפסה את רישיונו של המשיב, ולא עיכבה אותו לחקירה בתחנת המשטרה. בנוסף, הודעת תשלום הקנס שמסרה למשיב באותו המועד, לא מזכירה כלל את היותו של המשיב פסול לנהיגה, תוך שמובהר כי עבירה של נהיגה בפסילה חמורה לעין ערוך מהעבירה בגינה נמסר למשיב הדו"ח. בנוסף, מסירת ההודעה למשיב על היותו פסול מנהיגה הוזנה למסוף המשטרי רק שלושה ימים מאוחר ממועד מתן הדו"ח, ביום 22.10.17 (מסמך מאת אשר וקנין).
- ב"כ המשיב הפנה גם לדו"ח נוסף שקיבל המשיב ביום 29.11.17 בגין אי ציות לתמרור, וגם שם אין זכר לטענה כי הוא נהג בזמן שהוא פסול, ורישיונו לא נלקח ממנו (הודעת תשלום קנס מאת רס"ל רון בצלאל).

ב"כ המבקשת טענו כי אין חובה על המשטרה לתפוס את רישיונו של מי שנמצא נוהג תחת פסילה. טענה זו מוקשית בעיני. היעלה על הדעת ששוטר יעכב נהג, בין לצורך בדיקה יזומה, בין בחשד לביצוע עבירת תנועה, יגלה שאותו נהג מצוי בפסילת רישיון, ויאפשר לו להמשיך לנהוג ללא הפרעה? הדבר לכאורה בלתי סביר. ב"כ המשיב הגיש (לאחר הדיון) מסמך הנחזה להיות הנחיית מדור תעבורה במשטרת ישראל בכל הנוגע לטיפול בנהג פסול/ללא רישיון נהיגה, ממנו עולה כי יש לעכב את הנהג ליחידת משטרה, שם ייחקר, יבדק עברו וישקל מעצרו על ידי קצין החקירות. לא נמסרה תגובת המבקשת למסמך זה, ולפיכך אתן לו בהליך דנן משקל נמוך ביותר.

כאמור, אינני יכול להתעלם מהמזכר של מאירה לפיו עדכנה את המשיב בהיותו נתון בפסילה, הואיל ובהליך דנן בית המשפט איננו בוחן ממצאי מהימנות. מאידך, גם בהתעלם מהמסמך שהגיש ב"כ המשיב, אני סבור שמרחפים סימני שאלה משמעותיים סביב שאלת ידיעתו של המשיב באשר לפסילת הרישיון. העובדה שעוכב פעמיים על ידי שוטרים, ובשתי הפעמים הללו אפשרו לו להמשיך לנהוג מבלי שרישיונו נתפס, מקימה חולשה ראייתית בשאלת הידיעה, ומכאן קמה חולשה ראייתית להוכחת העבירה של נהיגה בפסילה.

הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות

18. כאמור, קבעתי קיומה של חולשה ראייתית משמעותית להוכחת עבירה של הפרעה לשוטר בכל הנוגע לניסיון הברחתו של דרור אלפרון ממעצר בו חב. מאידך, הגם שהדבר לא נטען מפורשות במהלך הדיון, ואף לא נכתב מפורשות בכתב האישום, דומה שהעבירה של הפרעה לשוטר מיוחסת גם לעצם הבריחה במהלך המרדף ואי ציות להוראותיו של המתנדב רוני לעצור. ככל שכך הדבר, קיימת תשתית ראייתית לעבירה של הפרעה לשוטר (סעיף 275 לחוק העונשין), אך לא לעבירה של הפרעה בנסיבות מחמירות (סעיף 275א). אופן הנהיגה הפראי של המשיב והסכנה לחייו של רוני באים לידי ביטוי בעבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין. העובדה שלא ציית להוראות השוטרים שרדפו אחריו ולסימון של רוני לעצור מקימה לכאורה עבירה בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין. אופן המעצר של המשיב

19. לכאורה, בכך יכולתי לסיים את הפרק הראייתי. למרות זאת, מצאתי להקדיש מספר מילים לאופן המעצר של המשיב, וזאת דווקא מפיו של אחד השוטרים שעצר אותו, ערן פרבר (דו"ח פעולה מיום 13.12.17): "לאחר מספר מטרים הבחנתי ברכב המדובר תוך כדי שאני שומע צעקות "יש בריחה", הבחנתי בגבר העומד בסמוך לרכב המדובר כאשר אזיקים על ידיו (הדגשה הוספה - ג.א.). מכיוון שהבחור לא היה אזוק ברגליו ומחשש להימלטות ביקשתי מהבחור לשכב על האספלט. הנ"ל שאל מדוע, צעקתי עליו שישכב ודחפתי אותו לאספלט הכביש כאשר ראשו השתפשף על האספלט כתוצאה מהנפילה. כאשר הוא שוכב אני צמוד אליו למנוע הימלטות. יש לציין שמרגע שנשכב הופסק השימוש בכוח". אציין, כי בדו"ח פעולה מאת דור זיני (13.12.17) ציין האחרון כי "הנהג לא שיתף פעולה והתנגד, ובשלב זה אחזתי בידו ומשכתי אותו החוצה מהרכב. לאחר שהנהג יצא מהרכב, הפלתי אותו על הכביש, ובמהלך הנפילה השתפשף בפניו על האספלט, לציין כי לאחר מכן הבחנתי שהוא נפצע בפניו כתוצאה מהנפילה".

השילוב בין דו"חות הפעולה של השוטרים שעצרו את המשיב, מקים חשד לכך שננקטה כלפיו אלימות שלא לצורך, לאחר שעמד מחוץ לרכב כשהוא אזוק בידי. ברי, כי אינני קובע מסמרות בעניין זה, וראוי כי הדבר ילובן בהמשך, בין במסגרת חקירת מח"ש ובין במסגרת התיק העיקרי.

סיכום הפרק הראייתי

20. א. קיימת חולשה משמעותית בשאלה האם המשיב ידע כי דרור אלפרון חב מעצר. מכאן, קיימת חולשה של ממש באפשרות להוכיח עבירה של הפרעה לשוטר בטענה כי ניסה להבריח את דרור.

ב. קיימות ראיות לכאורה בעלות חולשה מסוימת להוכחת נהיגה פזיזה ורשלנית בחלקה הראשון של הנסיעה, וקיימות ראיות לכאורה ללא חולשה להוכחת העבירה בחלקה השני של הנסיעה, הן ביחס לבריחה מהניידות והן ביחס לנסיעה המסוכנת אל עבר המתנדב רוני. כוחן של ראיות אלה יפה גם להוכחת עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, אך לא לעבירה לפי סעיף 275א לחוק.

ג. קיימת חולשה ראייתית להוכחת העבירה של נהיגה בפסילה (ביודעין).

ד. קיים בסיס לכאורי המצדיק בירור טענת המשיב, כי נעצר באופן אלים העולה על הנדרש. עילות מעצר וחלופה

21. העבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מעצר מסוג מסוכנות. אילו קבעתי קיומן של ראיות לכאורה ללא חולשה למלוא המיוחס למשיב, אזי הייתי קובע גם קיומה של עילה מסוג חשש הימלטות מן הדין/שיבוש הליכי משפט, המובנית בעבירה של הפרעה לשוטר בדרך של ניסיון הברחת דרור אלפרון ממעצר.

לחובת המשיב גיליון הרשעות מכביד, והוא ריצה 7 שנים מחייו מאחורי סורג ובריח (וחצי שנה נוספת בעבודות שירות). מאידך, הרשעתו האחרונה היא משנת 2000, ולכאורה חלפו מאז שחרורו ממאסר שנים רבות בהן התנהלותו נורמטיבית לכאורה. עיינתי גם בגיליון הרשעות המשיב בעבירות תעבורה. המשיב נתן את הדין 13 פעמים בגין עבירות תעבורה, מתוכן מצאתי רלבנטיות הרשעה משנת 1996 בגין נהיגה בזמן פסילה, והרשעה נוספת משנת 1993 בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה.

22. ב"כ המשיב הציג פסיקה שהמוטיב המרכזי הגלום בה הינו כי ברגיל, עבירות תעבורה לא יובילו למעצרו של נאשם עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח. כן הפנה להחלטת בית המשפט העליון, כבוד השופט (כתוארו אז) ס' גוברמן בבש"פ 9243/06 פ' פחימה נ' מדינת ישראל (20.11.06), אשר הקל בתנאים המגבילים בהם היה נתון העורר שנאשם בחבלה בכוונה מחמירה ועבירות נוספות בכך שברח משוטרים בנהיגה פראית ואף היכה את אחד השוטרים בחזהו. בית המשפט קבע, כי עיקר מסוכנותו של העורר תלויה בנהיגתו ברכב, ובשים לב לגילו הצעיר מצא להורות על "מעצר בית חלקי".

למרות הדימוין, וחרף העובדה כי באותו מקרה דובר בתיק חמור יותר בבית המשפט המחוזי, לא מצאתי כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב שבפני מאפשרת שחרור בתנאים של "מעצר בית חלקי". התנהלות המשיב, אופן הבריחה מן השוטרים, והדרך בה נהג בפראות כשסיכן את חייו של המתנדב רוני, מלמדים על מסוכנות הנשקפת ממנו, אשר לצורך הפחתתה יש לקבוע תנאים מגבילים משמעותיים לאורך כל שעות היממה.

עם זאת, נוכח חולשה ראייתית כפי שנקבעה ביחס לחלק מן העבירות, תוך שנתתי דעתי לעברו הפלילי והתעבורתי של המשיב, כמו גם לתקופה הארוכה שחלפה מאז הרשעתו האחרונה בפלילים, מצאתי כי ניתן לבחון חלופת מעצר מבלי להיזקק לקבלת תסקיר מעצר מאת שירות המבחן. אפנה בעניין זה להחלטת בית המשפט העליון, כבוד השופט י' עמית בבש"פ 27/15 עלי יונס נ' מדינת ישראל (15.1.15), שם סקר בית המשפט את המקרים בגדרם יש צורך בהזמנת תסקיר מעצר. מצאתי כי עניינו של המשיב, בנסיבות האירוע, נוכח התשתית הראייתית ותוך התייחסות לנסיבותיו האישיות, בא בגדרי המקרים המאפשרים לבית המשפט להתרשם בעצמו מחלופת המעצר. אוסיף, כי אילו קבעתי ראיות לכאורה ללא חולשה לעבירה של נהיגה בזמן פסילה או לעבירה של הפרעה לשוטר בדרך של ניסיון הברחת דרור אלפרון, אזי הייתי נזקק לתסקיר מעצר (להחלטות בהן נעצרו נאשמים עד תום ההליכים בגין עבירות נהיגה בפסילה ראו בבש"פ 6387/17 והאב נ' מדינת ישראל (21.08.17), בבש"פ 10011/16 יאסין נ' מדינת ישראל (10.11.17). להפניה לקבלת תסקיר מעצר ראו בבש"פ 8864/13 חורם נ' מדינת ישראל (6.1.14)).

משכך, אתרשם בעצמי מן הערבים המוצעים, ולאחר מכן תינתן החלטה משלימה. ניתנה היום, כ' טבת תשע"ח, 07 ינואר 2018, במעמד הצדדים.